

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ
TRIBUNAL DE JUSTICIA DE LAS COMUNIDADES EUROPEAS
SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ
DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS DOMSTOL
GERICHTSHOF DER EUROPÄISCHEN GEMEINSCHAFTEN
EUROOPA ÜHENDUSTE KOHUS
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
COURT OF JUSTICE OF THE EUROPEAN COMMUNITIES
COUR DE JUSTICE DES COMMUNAUTÉS EUROPÉENNES
CÚIRT BHREITHIÚNAIS NA gCÓMHPHOBAL EORPACH
CORTE DI GIUSTIZIA DELLE COMUNITÀ EUROPEE
EIROPAS KOPIENU TIESA

EUROPOS BENDRIJŲ TEISINGUMO TEISMAS
AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BÍRÓSÁGA
IL-QORTI TAL-GUSTIZZJA TAL-KOMUNITAJIET EWROPEJ
HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN
TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI WSPÓLNOT EUROPEJSKICH
TRIBUNAL DE JUSTIÇA DAS COMUNIDADES EUROPEIAS
CURTEA DE JUSTIȚIE A COMUNITĂȚILOR EUROPENE
SÚDNY DVOR EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTIEV
SODIŠČE EVROPSKIH SKUPNOSTI
EUROOPAN YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN
EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS DOMSTOL

Tisk a informace

TISKOVÁ ZPRÁVA č. 11/09

10. února 2009

Rozsudek Soudního dvora ve věci C-301/06

Irsko v. Parlament a Rada

SMĚRNICE O UCHOVÁVÁNÍ ÚDAJŮ BYLA PŘIJATA PODLE NÁLEŽITÉHO PRÁVNÍHO ZÁKLADU

Směrnice byla právem přijata na základě Smlouvy o ES, jelikož se týká převážně fungování vnitřního trhu.

V dubnu roku 2004 předložily Francie, Irsko, Švédsko a Spojené království Radě návrh rámcového rozhodnutí na základě ustanovení Smlouvy o EU o policejní a justiční spolupráci v trestních věcech. Tento návrh se týkal uchovávání údajů zpracovaných a uložených v souvislosti s poskytováním veřejně dostupných služeb elektronických komunikací nebo údajů ve veřejných komunikačních sítích za účelem prevence, vyšetřování, odhalování a stíhání trestné činnosti včetně terorismu.

Komise Evropských společenství se vyslovila ve prospěch Smlouvy o ES jako právního základu jedné z částí uvedeného návrhu. Měla konkrétně za to, že článek 95 ES, který umožňuje přijetí opatření, jejichž účelem je vytvoření a fungování vnitřního trhu, je vhodným právním základem pro stanovení povinnosti provozovatelům uchovávat údaje po určitou dobu. Mimoto Komise konstatovala, že by se tato opatření dotýkala dvou existujících směrnic¹ a že článek 47 Smlouvy o EU neumožňuje, aby se akt na základě Smlouvy o EU dotýkal *acquis communautaire*.

Na návrh Komise se Rada rozhodla přijmout směrnici na základě Smlouvy o ES. Dne 21. února 2006 byla v Radě kvalifikovanou většinou přijata směrnice o uchovávání údajů². Irsko a Slovensko hlasovaly proti.

Následně se Irsko podporované Slovenskem u Soudního dvora domáhalo zrušení směrnice z důvodu, že nebyla přijata podle náležitých právních základů. Domnívalo se, že směrnice nemohla být přijata na základě článku 95 ES vzhledem k tomu, že se její „těžiště“ netýká fungování vnitřního trhu, ale vyšetřování, odhalování a stíhání trestných činů, a v důsledku toho

¹ Směrnice 95/46/ES o ochraně údajů a směrnice 2002/58/ES o ochraně soukromí v odvětví elektronických komunikací.

² Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/24/ES ze dne 15. března 2006 o uchovávání údajů vytvářených nebo zpracovávaných v souvislosti s poskytováním veřejně dostupných služeb elektronických komunikací nebo veřejných komunikačních sítí (Úř. věst. L 105, s. 54)

měla být uvedena opatření přijata na základě ustanovení Smlouvy o EU o policejní a justiční spolupráci v trestních věcech.

Úvodem Soudní dvůr uvedl, že žaloba podaná Irskem se týká pouze volby právního základu, a nikoli případného porušení základních práv vyplývajících ze zásahů do výkonu práva na soukromí, které s sebou směrnice přináší.

Soudní dvůr určil, že směrnice byla přijata podle náležitého právního základu.

Soudní dvůr uvedl, že před přijetím směrnice několik členských států přijalo opatření, kterými poskytovatelům služeb uložilo povinnosti týkající se uchovávání údajů, a že se tato opatření značně lišila, zejména co se týče povahy uchovávaných údajů a doby uchovávání. Tyto povinnosti mají podstatný hospodářský dopad na poskytovatele služeb v rozsahu, v němž si mohou vyžádat značné investice a provozní náklady. Navíc bylo skutečně možné očekávat, že členské státy, které dosud nepřijaly takovou právní úpravu, zavedou pravidla, která by mohla rozdíly mezi jednotlivými stávajícími vnitrostátními opatřeními ještě zvětšit. Proto se jevílo, že dané rozdíly budou mít přímý dopad na fungování vnitřního trhu a že je možné očekávat, že se tento dopad bude zhoršovat. Taková situace opravňovala zákonodárce Společenství k tomu, aby sledoval cíl ochrany řádného fungování vnitřního trhu přijetím harmonizovaných pravidel.

Kromě toho Soudní dvůr uvedl, že směrnice změnila ustanovení směrnice o ochraně soukromí v odvětví elektronických komunikací, která byla sama přijata na základě článku 95 ES. Za těchto podmínek nemohla být směrnice v rozsahu, v němž mění existující směrnici, která je součástí *acquis communautaire*, přijata na základě ustanovení Smlouvy o EU, aniž by došlo k porušení článku 47 EU.

Konečně, Soudní dvůr konstatoval, že ustanovení směrnice jsou v zásadě omezena na činnosti poskytovatelů služeb a neupravují přístup k údajům ani jejich využívání ze strany policejních nebo soudních orgánů členských států. Opatření stanovená ve směrnici sama o sobě nevyžadují zásah orgánů členských států činných v trestním řízení. Uvedené otázky, které v zásadě spadají do oblasti, na niž se vztahuje policejní a justiční spolupráce v trestních věcech, byly vyloučeny z působnosti ustanovení směrnice. V důsledku toho Soudní dvůr dospěl k závěru, že se směrnice převážně týká fungování vnitřního trhu.

Směrnici tak bylo nutné přijmout na základě článku 95 ES.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

Dostupné jazyky: ES, CS, DE, EL, EN, FR, IT, HU, NL, PL, PT, RO, SK

Úplný text rozsudku se nachází na internetové stránce Soudního dvora

<http://curia.europa.eu/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=CS&Submit=rechercher&numaff=C->

Obecně ho lze konzultovat od 12 hod SEČ v den vydání.

Pro více informací kontaktujte prosím Balázse Lehoczkého

Tel.: (00352) 4303 5499 Fax: (00352) 4303 2028